

P. 2820

**Jövő heti 45-ik számunk 28 oldalon, rengeteg
illusztrációval és színes címlappal jelenik meg!**

X. évf. 44. sz.
Timișoara, 1932 november 1

Ára 20 lei, 3 kc., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben : 25 lei
Párisban . : 2 fr. 50 cent
Berlinben . : 50 Pfennig

Fotó „Káviár” Timișoara

Intelligens urinő

nem utazik vonaton utmutató nélkül. Nem kérdezzet állandóan — ismeretlen utitársaitól — hanem vas-
uti menetrendet használ! Minden tudnivalót tartalmaz román, magyar és német nyelven a praktikus
összeállítású „Hermes” vasuti menetrendkönyv, melynek kezelése könnyű, semmi tanulmányozást
nem igényel. A 168 old. kompl. vasuti utmutató ára 50 lei, kapható az összes menetjegyirodákban, könyv-
és újságárusoknál. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Braşov, Str. Reg. Carol 6.

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portóköltés és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomása,
(elfogyott)
2. Kató mint asszony 50 —
3. Kató válása, képekkel 50 —
(E két utóbbi csak korlátozott példányban)
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70. —
5. Színész emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinár 200. —
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
1—26 szám, hibátlan összeállí-
tásban, a „Nőuralom” c. nagy
sikert aratott regénnyel, kemény
kötésben, Dinár: 80. —
7. Káviár 1931, II. fele, 562 oldalon,
27—52 szám, hibátlan összeállí-
tásban, az „Orosz cári balett tit-
kaiból” c. páratlanul érdekes
cikksorozattal, kemény diszkö-
tésben, Dinár 80. —
8. Bestiák, négy darab fényképpel,
bibliofil kiadás, Dinár: 80. —
9. Kapu előtt, diákgregény, 164 oldalon,
angol vászonkötésben, Dinár: 50. —
10. Káviár 1930—1929—1928—1927-ik,
esztendeje, egy nagy kötetben, kötve,
bármelyik esztendő ára Dinár: 245. —
11. **Hét szüzlány története**
bibliofil kiadás, kemény diszkötésben,
ára 150 lei, Dinár: 50. —
12. **Nőuralom**
kemény diszkötésben, bibliofil kiadás,
ára 150 lei, Dinár: 50. —

3 nap alatt eltűntett: szeplőt,
májfoltot, pattanást VIOLA
krém-szappan. Készíti Weiss
Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház
a józsefvárosi templommal szemben (4)

BOSZÁK ALBERT
műköszörüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerti köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

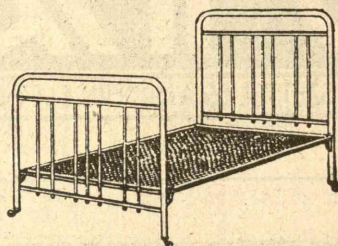
Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

KOVÁCS SZAVA

TIMIŞOARA, IV. Fröbl utca 25.
(Czermák ház).

Uri fodrászterem, fekvő amerikai
székekben való kiszolgálás. Olcsó,
polgári árak, figyelmes, pontos ki-
szolgálás!

Hajvágás hölgyek számára is!

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kertj asztalok, székek, padok,
mosdók, összecsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timisoara Tel.: 3-88

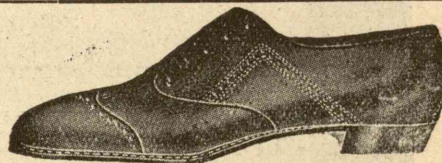
Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.

Árlap ingyen.

Nagy készletek, olcsó árak

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál

Timisoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timisoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása.

Timisoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
(34)

MAJTHÉNYI KÁROLY vizvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vizvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavitást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Müller

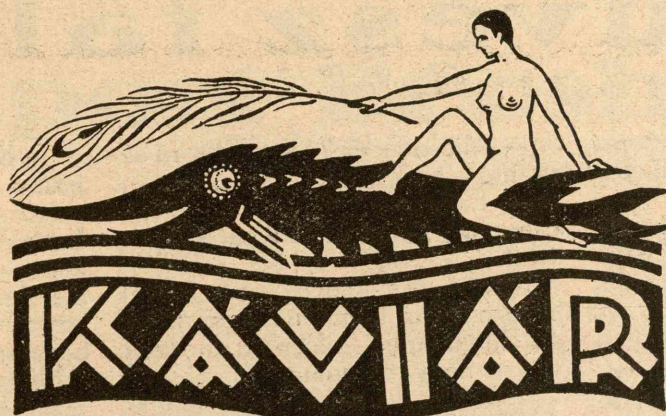
a legszebben tisztít, fest, vasal
Timisoara, Gyárváros

Szerkesztőség és kiadóhivata

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Megjelenik minden héten, kedden

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	40 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

B Á N - D O R

Jövő héten 28 oldalon jelenünk meg!

A megnagyobbított lap minden héten nyolc oldal többlettel, több színben nyomott művészi címlappal és a szöveg részben több mint 30 darab szebbnél szebb eredeti fényképfelvétel és rajz-illusztrációval jelenik meg. — A lap ára mindenhol változatlan.

Teljes siker kísérte múlt heti számainkban tett bejelentésünket, mely szerint akkor, amikor a nagy napilapok árakat redukálnak, leépítenek, az országos viszonylatban is nagy népszerűségnek örvendő hetilapok oldalszámokkal csökkennek, hogy így aztán a redukált árak mellett felszinen maradjanak, — hogy ugyanakkor a mi lapunk fejlődik, gyarapodik és nemhogy oldalszámainak csökkentésével az árakat redukálná, hanem az eddigi árak megtartása mellett circa ötvenszázalékkal nagyobbítja önmagát. A mai nyomasztó gazdasági viszonyok között példátlan

sikere ez a magyar ujságírásnak. Hogy mi, súlyos anyagi áldozatok árán ezt megteesszük, listára arra vezethető vissza, hogy nem riadunk vissza semmitől, amikor arról van szó, hogy olvasóink kezébe jól szerkesztett, élénk és érdekes, szép lapot adjunk. Egy évtizedes fennállásunk megdönthetetlen bizonyítéka annak, hogy ez a lap házagpótló, olyan ujság, amilyent a Ma ujság-olvasója vár!

Jövő heti 45-ik számunktól kezdve egy ugyszólván teljesen átszervezett, minden tekintetben új és modernizált lapot vehet kezébe az olvasó, mely minden tekintetben

hüen fog igazodni a külföldi nagy képes folyóiratok nivójához és kiállításához. A címlapon állandóan egy több színben nyomott művészi kép foglal helyet, míg a szövegben teljesen új és modern fénykép és rajz-illusztrációk sorakoznak egymás mellé. A lapban külön orvosi rész lesz, magyarázó képekkel, több és élénkebb humor rovat, sexuális téren a legkitűnőbb orvosok tollából talál benne az olvasó érdekfeszítő, tudományos cikkeket. Szerkesztőségi gárdánkat kibővítettük és továbbra is, de fokozottabb mértékben a lehető legjobb anyaggal állunk az olvasó rendelkezésére.

A bűvész talián

(Egykori krónika)

Kővárvidéki Kőváry Andorás utolsó vala az nemzetségiből férfiúnak. Vala ugyan nekie egy szépséges leánya: az Katalin, de mivel csak csupán leányzó vala, atyjának sok bubánatot okoz vala, miért is nem férfit?

Az külömb-külobbféle azidőbeli praktikákat, amelyek arravalók valának, hogy az szüzekből ifjakat cselekedjenek, sorra vette az ősi nemes familia feji: kővárvidéki Kőváry Andorás. Azonba nem használta semmit, mivelhogy Katalinból még sem lön Károly, avagy férfit.

Történt azomba Anno 1671-be, hogy egy bizonyos ifju jöve az nemes urhoz, akinek neve vala Desiderius Bonci, aki pedig hires vala, hogy ő bűvész, avagy alkimista, mi egyébbb volna, nemzetiségére pedig talián.

Mondá ez a bűvész Kőváry uramnak:

— Bizony ígérem Kegyelmednek: férfit csinállok a leányzóból.

Mire az apja az szüzek nagy öröme gerjede s fertály vagyonát mondá, hogy adja az taliánnak, csak tegyen csudát az leányzóból.

Hogy még kiköté az bűvész, hogy félesztendőig ő vele légyen az szüzek lakása az toronyban az várban, Kőváry Andorás belenyugodjék és adá leányát az talián kezére.

Idő mula, az hat hónapbul tizenkettő is leve, de a leányzóból csak nem lett férfit.

Szidja ezért az taliánt az nemes ur, de az bűvész szabadkozik mondván:

— Nagyon erős az természeti az leányzónak.

Eccer, hogy mán a másik esztendőbe volnának, csak elment az talián, még csak azt sem mondá a kapufélfának: „A Djio.”

Az nemes ur felméne azért az toronyba, immáron másfélesztendő után elsőbbit, azhól is látá az ő szüz leányát, hogy egy csecsemőt táplála.

— Micsoda ez? — ordita rá az ur nagy haraggal.

— Ez? — feleli Katalin — egy csecsemő férfit, az kit apám kívánt.

Kőváry uram lovas emberekkel siette erre az talián után s hogy az Budai utba elfognák, hozzák vissza nagy brachiummal.

Béklyóba veri pedig az taliánt s úgy viszi fel az leányához.

— Beste lelke taliánója — kiált rá az Katalin előtt — úgy egyeztünk, hogy te ifjut cselekszel az szüzből.

— Avagy nem-e azt tevém? — így az itálián.

— Nem ám. Te szemtelen koncsorgó, hisz lány a lányom.

— De férfit csecsemőt nem-e cselekvém én belüle? — kérdé a latur.

— Valóban édes apám — mondá Katalin is bizonygatva — ő tevét.

Mire az nemes ur zörge, de hogy mondaná az jánya, Katalin:

— Kegyelmed kívánsága beteljesüle, az én uram, az Bonci ur, megcselekedé azt, mire vállalkozta: cselekedé nekem, az belülem egy férfit. Avagy nem é fogadásán tul is méne, mivel én is itt vagyok asszonyi mivoltomban, meg fiu is vagyok.

Mire az apa mondá:

— Valóban ez így vagyon, bátor ilyen bűvészetet az kanászmom is tud.

Mégis lecsöndesüle az ur s hogy az Katalin csak tovább sem szüne meg noszogatni apját, szólván:

— Édes apám uram! Veszett fejszének az nyele maradjon: adjon Kegyelmed Boncinak feleségül.

Mondá az öreg fejkavarva:

— Hászén, ha olyan nagyon megszeretted ez lator talián fejsze nyelit: eb bánja, élj vele egészséggel, csak aztán ki ne csorbuljon a fejsze.

Klári

Függ-e a házasság boldogsága pénzügyektől?

Tévedés azt hangoztatni, hogy kedvező pénzügyi körülmények elősegítik a boldogságot a házasságban, vagy pedig fordítva. Minden házasságban vannak ütköző pontok, tekintet nélkül arra, milyen anyagi helyzetben vagyunk. Lehet szó a gyermekkérdésről vagy hivatásai gondokról, szexuális dolgokról, jellembeli különbségekről, stb. Ha mindez rendben van, akkor a pénzügyi nehézségek sem rombolhatják szét az ilyen házasságot. Kedvező külső körülmények eltakarják ugyan egyideig az esetleges hiányokat, elfátyolozzák a konfliktusokat és gyakran nyugalmi állapotot is jelentenek; de sohasem válnak alapjává egy harmonikus házasságnak, ha máskülönben valami nem stimlél. Természetes, hogy mindkét félnek egy-

ránt tisztában kell lenniök pénzügyaikkal, becsületesség és őszinteség alapfelvételek. Egyik fél átveszi a pénzügyeket a házasságban. Ennek nem muszáj mindig a férfinak lenni, vannak kitűnő házasságok, ahol az asszony szabályozza a pénzügyeket a legnagyobb ügyességgel. Többnyire boldogtalan házassághoz vezet az, mikor a férj pénzügyekbe nem avatja be a feleségét. A rendelkezésre álló eszközök közös beosztása és kiszámítása az egyedüli helvess ut.

PINKERTONBOY

Öt perc alatt minden megbízást elintézik. Naponta kurirjárat Bucarestbe és Kolozsvárra. Hetenként egyszer Budapest és Temesvár között. Vízum beszerzés 50 lei.

Timișoara — Telefon 75

A szexuális élet szenzációja. Végre sikerült a technika csodás előretörésének, olyan finom és mesterien konstruált gumi készüléket gyártani, melynek segítségével a penis — anélkül, hogy azt a gumikészülék takarná, tehát a természetesség csorbitása nélkül — azonnal merev állapotba jut és marad mindaddig, míg a készülék rajta van. A készülék észrevehetetlen, érezhetetlen és hogy nagyszerűen bevált, erre vonatkozó kétségtelen bizonyítékokat fog találni prospektusunkban, melyet 30 lei román, vagy bármely állam ennek megfelelő postabélyege ellenében diszkrétén bérmentve küld: **Gumi Export, Budapest**, Népszínház ucca 13. K. Párisban, Bécsben, Berlinben és minden világvárosban a legelőkelőbb gyógyszertárakban kapható.

Riport Bécsből

Bécsben van frissen vert, valódi békebeli ezüstpénz és van valódi aranyértékű, csókolódzó szerelem. Bécsben nem dugják el az ezüstöt és a szerelmet. Az utóbbit pláne nem. Ha prüd ember volnék, nagy szerű alkalmam volna tömérdek megbotránkozásra itt Bécsben szép nyári esteiken, ha az álszemérem fekete talárját és szürkfehér kauscukgallérját hordanám, annyiszor volna módom rendőr után kiabálni, ahányszor a hangom bírja, de mert imádom a szerelmet és szabadságot, az élet örömeit, mert fűtülök az álmalistákra, az öröm kis nyeszlett alaku, pápaszemes, vörhenyes üstöskü utonállóira, akik sunyítva osonnak be és kenetielljes pófát vágva iszkolnak ki a gyönyörűségből, mondom, mert az vagyok, aki vagyok, tehát el vagyok ragadtatva attól, hogy Bécsben a szerelem közik, mindenki számára csak úgy látható valóság, mint például a Szent István templom.

Olvasó, ki remélem az én párton vagy és magamszörű hitvallója öröme és szabadságnak, jöjj velem szép nyári estén bolyongani szerteszét Bécsben. De csak akkor ajánlom ezt, ha van szívszerelmed neked is, ha nem éhesek csókra az érzékeid, mert máskülönben irigység savanyítja szívedet, a bujaság démona fog citerázni az idegeiden. Sétáljunk ott, ahol az igazi bécsiek járnak, a ringeken, a parkokban, a szép, csendes, elhagyatott utcákban.

Összelelkező párok, egymáshoz bujó párok, csókolódzó párok, ez jellemzi mindegyik helyet. A parkok tömve vannak párokkal, a padokat ellepik a szerelmesek. A kedves, derék rendőrök szórványosan bár, de végzik vándorló körutjukat. A szerelmesek meg lehetnek velük elégedve. A bécsi Wachmann udvarias, koncilians, a csók szabad. Természetesen csupán a csók, a szerelem, a gyönyör nagyszerű zengő nyitánya. De ugyebár a nyitányban benne van minden nagy dallama, szép mellódiája az egész következő szép operának és így vagyunk a csókkal is, amely szabad. És a szerelmesek leleményesek és önfeledtek és tudják ama alapigazságot, hogy a szerelemben a csók sok mindent tud pótolni, de őt nem tudja pótolni semmi. Fiatalok ők, nem fáradtak, blazírtak, jól tudnak

lakni a csókkal is már, összebujva a félhomály köpenye alatt.

Nagyon sok helyen össze vannak tolvá a padok, ez afféle hatósági, kedélyes óvintézkedés a túlzott szabadosságok megakadályozására. Nem tudom, nagy eredménnyel jár e. Én legalább vagy csak afféle tisztas házaspárokat, öreg asszonyokat és urakat láttam ezeken a padokon ülni, akikre a legmagányosabb pad sem lett volna veszélyes, vagy pedig fiatal párokat, akik halálmegvetéssel csókoloztak itt is. És mert

Eredeti felvétel

csók közben illik behunyni az elalélt szemeket, a szerelmesek behunyják a szemeiket természetesen és elfelejtik, hogy látják őket, mert hisz ők nem látnak egymás szívének kívül senkit és semmit ezen a nagy világon.

Különben egy szép, forró nyári éjjelen a lakáshiány érezhető a legnépszerűbb parkokban is, például a Stadtparkban. Nem jut minden szerelmes párnak egy különbejárta, főbérleti pad. Tehát megalkudva a szükséggel, szegénykéek megosztottnak egy padon, az egyik pár a

jobbszárnyat, a másik a baloldali lakosztályt foglalja el. Így ülnek itt összefonódva a kedves, szerelmes madárcák és csak a jó Isten örökös felettük, aki mindenütt jelen van és a Wachmann, akit néha félórát sem lehet látni, mert sok a pad és kevés a rendőr.

Itt ebben a parkban fedeztem fel a szerelmi kibicnek nevezhető különös emberfajta. Mint mondtam, szerfelett gyakori alakzat a pad két egymástól elég távol eső sor szélén ülő két szerelmes pár. Már most középpen van bőségesen üres hely, hisz e párok nagyon szerények és összebujnak, mint a szegény ember malackái, nos erre az üres helyre letelepszik a szerelmi kibic. Azt hiszik kérem, hogy megzavarja a párokat? Korántsem. A párok játszanak tovább, mintha a kibic ott sem lenne. Két eset lehetséges. A kibic valami szenvedélyes perverziótól elrugaskodott en ber, akinek fura gyönyörűséget okoz ez az erotikus és érzelmi kibicség, a szerelem e mindennapi komédiája és tragédiája, mely azonban most a „való életből van ellesve” tényleg. Nos ebben az esetben a kibic ingyen látványossághoz, helyesebben — hisz félhomályban van — a látványosság illúziójához jutott és őszintén szólva, sokkal kevesebbet kapott, mint akármelyik épkezláb erotikájú szindarabban. A másik eset az, hogy a kibic egy közönséges, peches, nemi éhenkórász, egy párra nem lelő magányos, kis bécsi élvező him veréb. Ez eleinte kibicel csak, de aztán a játék mindig izgatóbb lesz reá nézve s mert a kibic nem szólhat bele, nem markolhat bele, ahová az igazi játékos, szóval annak kártyáiba, hogy néha ő is egy ütést csináljon, szóval a kibic nem bírja tovább, pokoli étvágya lámad, a pecsenye szagával még egy éhes ember sem lakott jól. És ilyenkor a kibic elrohan, hogy keressen magának egy nőt, vagy ha az nem akad, legalább egy üres padot, hol egyedül lehet élvező és párnélküli vágyával. Ámde a sors könyörtelen. A magányos férfi nem huzhatta meg magát elkeseredésében az elvonultságban, mert újra, akár akar, akár nem, kibicnek kell lennie megint, mert ha véletlenül talált is egy üres padot, pár percen belül legalább egy szerelmes pár melléje telepszik.

De nehogy azt higgyék kérem, hogy a szerelem elbuj a sötétbe mindig. Korántsem. Láttam reggel, dében és délután, a ringen, a kertekben, a villanyoson, kis kávéházban egyaránt párokat, akik összesimulnak, óvatos pillanatban megcsókolják egymást. Láttam mindenhol összefonódó ujjakat, amelyek játszanak egymással, láttam minden-

hol leányokat, amint kezükkel simogatják a fiu fejét és fiukat, amint átölelve magukhoz szorítják a lányt. A csók, a simogatás, a finom gyöngédség, a pajkosan meghitt gesztusok, ez mind nem szégyen Bécsben, ebben a drága, kedves városban, ahol szeretik a szerelmet és szeretik a szerelmeseket.

kell. Csodálatos, hogy az Aurora templomában levő leányok mind ennek dacára érintetlenek maradtak, mert a látogatók kizárólag hatvan éven felüli urak lehetnek. Kiknek ártalmatlanságáról előbb tüzetesen meggyőződtek. Az Aurora templomából a Florába kerültek a lányok és végül a Mysteriumba, ahol elérték kiképzésük telőpontját.

Régi idők erkölcssei

Itáliában történt ez az eset. Egy apa feleséget szerzett a fiának, aki a szerelem tudományában még egy ma született csacsihoz hasonlított; a leány — egy csodaszép teremts — nem sokban maradt alatta a férjjeleltnek. A fiu olyan ügyetlen volt, hogy az első éjszaka hasztalan kísérletezésekkel telt el, de a másodikon és a többiekén sem mutatkozott ügyesebbnek. Az apa megkérdezte egy alkalommal, hogy izlik-e nekik a házaselet és bőven kivesszik-e részüket a földi örömből. A zöldfülü házastársak egyhangulag így feleltek: „Sajnos, nem, mert nem tudjuk, hogy hogyan kell”. Az apa erre szónéklül egyik karjával fiába, másikkal pedig menyébe karolt és bevezette őket szobájába. „Ha ti is ugy akarjátok — szólott — megismertetek a szerelem tudományával”. És e szavak után fia előtt, menyével szerelmi kettősbe kezdett.

*

A triumvirátus idejében egy római szenátort egész rokonságával és családjával együtt halálra ítélték. Véletlenül megmenekült a szenátor tizenöt éves gyönyörű leánya. Nem volt azonban szerencséje, elfogták és Tiberius császár elrabolta féltve őrzött szüzeségét. Két éjszakán keresztül szakadatlanul ölelte és mikor halálra kimerítette, szolgájával megölette.

*

A keritőnőnek egy különös specialitása élt Budapesten. Ezeknek a lakását többnyire férjes asszonyok látogatták, akik pillanatnyi pénzzavarban szenvedtek. A keritőnőknek volt egy albumuk, melyben a vásáron levő hölgyek fényképe volt elhelyezve. Ha egy látogató kiválasztott magának egy

asszonyt, ugy azonnal elhozták kocsin.

*

Barbarossa vezetése alatt a Szentföld visszahódítására induló harcosoknak feleségeiket otthon kellett hagyniok. A keresztes hadsereg ennek pótlására nem kevesebb, mint ötezer örömeányt vitt magával. Mikor az örömlányok már terhükre váltak, egy, a város előtt fekvő szigetre szállították őket és csak a harcok befejeztével térhettek vissza a hadsereghez. Az első keresztes háboruban sem voltak jobb viszonyok; Bouillon Gottfried kétezer rimát vitt seregével.

*

Miss Faulkland 1750-ben Londonban egy három épületből álló örömházat nyitott: Aurora temploma, Flora és Mysterium nevek alatt. Az Aurora templomában 11–16 éves lányok voltak, akik itt nyerték el első kiképzésüket a szerelemben és megtanulták mindazt, amit egy kurtizánnak tudnia

Egy igen előkelő francia asszony, aki életét a szerelem számára rendezte be, már négy éve nem látta egyik régi és talán legkedvesebb udvarlóját. Es mikor ez utazásaiból visszatért, az asszony egykor oly szép arcát megváltozottak, kissé fonyadtnak találta és semmi kedve sem volt régi örömeiket életrekelteni. Az asszony ezt észrevette és nagyon bántódott. Egy napon aztán betegséget színlelt és magához kérette barátját. „Uram, — mondta neki — Ön lebecsül engem — mert előrehaladott korom miatt arcom már nem olyan hamvas, de nézzen ide — és e szavakkal felhajtotta takaróját, levetette ingét és egy bizonyos helyre mutatott — lám, ez éppen olyan szép és izes, mint volt. Ha arcom megcsalta is önt, ez nem fogja, arról biztosítom”. A fiatalember megsemmisítette és tényleg szépnek és frissnek találta, újból étvágyat kapott és ugyancsak falatozott a husból, melyet már izetlennek gondolt. „Ime, uram, — mondta azután a hölgy — láthatja, hogy mennyire csalódott. Tanulja meg, hogy a nők arca elvesztheti varázsát, de testük kelyhe állja az időt”.

Megnyílnak a mélyek

A vörös lámpához, mely fenn lobog,
Sok ut vezet a mélybe;
S bukik a föld sok szép legénye
Ameddig elhat lobogó fénye.

Fent nevető arccal ring a hold
S szépsávu álmodások szállnak —
Férfisors ez; míg ember él a földön
Éj leple alatt lány-csókra járnak.

Lányajkon kelt mély, gyilkos mosoly
Vággyal fonta a világot át;
S küzd halált lihegve éji sötétben
Sok romlott szívű, bus lélek naszád.

Igy bukunk el, mind észrevétlen
S bününk súlyán felsajog a lélek —
S egy mérhetetlen édes pillanatban
Hiv a Sátán és megnyílnak a mélyek.

Mihály Barna

A cigányok szerelmi póstája

Hogy a cigányok barna vándor-népe milyen különösen él és milyen hűségesen ragaszkodik régi erkölcsihez és szokásaihoz, ez a szerelmesek egymásközi különös érintkezésében is megnyilatkozik.

Hogy egymást kölcsönösen értesítsék, óvják és egymásnak tanácsokat adjanak, bizonyos, csak általuk ismert jeleket és jelzéseket használnak. Ugyanígy a szerelmi megnyilvánulásaiknál is. Tetszik egy leány egy fiúnak és ezt tudomására akarja adni, alkalmilag tüzzel szolgál a leánynak pipája vagy cigarettája meggyújtásánál, mikor is szándékosan három szál gyufát nyújt oda neki egyszerre.

Ha ezt a három szál gyufát elfogadják, az meghallgatást és viszontszerelmet jelent. De ha a leány csak egyet vesz el belőlük, annyit jelent, hogy elutasítja a fiu udvarlását. Hasonló ehhez a szerelmi nyilatkozat egy másik formája. Ha ugyanis egy cigányleány szeret egy fiút és ezt illő módon tudomására akarja adni, úgy maga kér tüzet kiválasztottjától. Ha a fiu egy szál gyufát ad csupán, ez elutasítást jelent, de ha hármat nyújt át neki, akkor szerelme viszonzva van.

Szokásban vannak a cigányok között a néma szerelmi vallomások is. Így a szerelmes kedvese előtt egy virágot ejt a földre. Ha az a virág felemelésével válaszol neki, akkor meghallgatta szerelmét; míg ha a virágot a földön hagyja, akkor az illető kosarat kapott. Vagy pedig a fiatalember felhasználja az alkalmat és üdvözlésnél gyöngéden és feltűnés nélkül megdörzsöli a leány tenyerét. Ha türi ezt a leány, akkor viszont-szerelemre talált.

Ha egy fiu összegyűri kalapjának szélét és a leány ezt kendőjének, vagy kötény szalagjának összegyűrésével vissszonozza, ez a szerelmet jelenti.

És miként szerelmi szövetségüket jelek útján kötik meg, úgy történik azoknak feloldása is.

Hogy az utat megmutassák, melyen egy cigánycsapat haladt, erre vándorjeleket használnak. Egy háromágú galy, melynek középső ága hosszabb, mint a másik kettő, úgy lesz a földbe szurva, hogy a középső ág a menetirányba mutat. Ha ez a főág meg van kissé hajlítva, azt jelenti a visszamaradott és a csapattal követő szerelmes számára, hogy a viszony megszűnt, vagy, hogy modernül fe-

jezzük ki magunkat — az eljegyzés felbomlott. Ilyen esetben teljesen céltalan a szerelmes követése.

Összeveszett egymással két szerelmes, de egyik vagy másik fél mégis reméli a kibékülést és a megszakított viszony folytatását, akkor egy találkozásnál egy darab papírt, egy kártyát vagy falevelet dob fel a levegőbe. Ha a másik fél részéről kísérlet történik a feldobott levél elfogására, ezzel a kibékülés már meg is történik. De ha az illető még a kezét sem

Bakfis

— Francia rajz —

nyújtja ki utána, akkor a kibékülésre gondolni sem lehet.

A cigányok szerelmei gyakran hosszabb ideig tartanak. Hogy megtudják, mennyi ideig kell még várniok a házasságra, egy szivalku jelet vésnek egy fába, föllötte álló kereszttel, melyből aláfutó kampószerű vonalak ágaznak el, melyeknek száma a várandó évek számát jelenti. De ezenkívül még más értelmük is van ezeknek a jeleknek: értesíteni a távollevő partnert, ha véletlenül elhalad e hely mellett, hogy a másik fél még gondol reá és megőrizte hűségét iránta.

Miként a házasulandó cigány-leány felismerhető a hajában viselt piros szalagról, a jövődöbeli

pár egy-egy hasonlószerű szalagot visel és pedig a leány a nyakában vagy a bluzán, a fiu pedig a mellénye gomblyukában.

A szokás úgy kívánja, hogy a két szerelmes, házasságuk előtt egyedül elmenjen (meneküljön, megszökjön, torkoskodjon.) Egy idő múlva ismét visszatérnek és a vőlegénynek rögtön jelentkeznie kell a menyasszony apjánál, hogy bocsánatot kérjen tőle, mert elvette a leányát. Végül pedig kap akkor egy — pofont és ezzel egyidejűleg az apa áldását és ezzel létrejött a romantikus összeköttetés. Ha a fiu erre a bocsánatkérésre sem pofont, sem más választ nem kap, akkor a megbocsátás ténye kérdéses és legtöbb esetben lehetetlen.

És még volt valami, ami indokolta jókedvét. Mióta a levelezésnél volt, közvetlen közelében dolgozott egy csinos gépirónő. Úgyesen megbarátkozott vele s az sok mindent elmesélt már magáról. Tizenhét éves volt és Tina Sandennek hívták. Már két éve menyasszonya egy őrmesternek s jövőre fognak megesküdni.

Eva megbetegedésének első idejében Hans sokat gondolt rá, mikor azonban javult az állapota, feléledt benne az életkedv. Az ördög birja ki folyton otthon ülni egyedül. Felajánlotta tehát Tinának, hogy megmutatja neki a berlini életet, amelyre olyan nagyon kíváncsi. Sok huza vona után beleegyezett és tegnap együtt voltak egy bárban...

Tina, aki az irodában oly szermeresen hajolt mindig az írógépe fölé, mintha ötig sem tudna számolni, egyáltalán nem rontotta el a mulatságot és a pezsgő mellett a száját és formás szép melleit is átengedte a fiúnak. Mikor aztán Hans tisztességesen hazakisérte, az volt az impressziója, hogy a kis Tina nem veszi olyan komolyan a menyasszonyságát, s elhátározta, hogy eszentul többet foglalkozik vele. Nem kételkedett benne, hogy ez a jótét is megtermi a maga gyümölcsét.

* * *

Ott volt előtte a kedves, sápadt arc, de nem volt mosoly rajta, sem vágyakozás nem sugárzott a buza-virágkék szemből. Szája kemény, eltökélt akarat sugárzott tekintetéből.

Hansnak torkán akadtak a szavak, melyekkel örömeinek akart kifejezést adni felgyógyulásán. Tudatában volt annak, hogy Évával együtt a szerencsétlenség lépett be ajtaján. S azt hitte, tudja is, mi a baja: Bergemann tanácsos, a főnöke felfedezte viszonyukat.

Eva némán, gépiesen jött át a szobán feléje. Közvetlenül előtte megállt és merően belenézett a szemébe:

— Hónapok óta állapotos vagyok — mondta hangosan.

A csapás egészen váratlan volt. De azért most is vitézül állta.

— Nos és? — kérdezte egyszerűen.

— Eredj apához — felelte habozás nélkül. — Eredj hozzá!

Hans azzal tisztában volt azonnal, hogy ez lenne az utolsó cselekedete, ha megtenné. Ezzel a

ÉVA

III.

Hófehér szárnyakkal, hullámos hajában vépiros rózsákkal száll ujjongva a litkos szerelem hegyenvölgyön át. Bicegve megy utána a bűn s vezeli mocskos gyermekeit, a gyalázatot és a bűnhődést...

Három héttel később egy jótékonycélu bálon Évával egyszerre forogni kezdett az egész terem minden ragyogó lámpájával, holt-sápadt lett és ájultan borult apja vállára. Ez a sok táncnak tulajdonította a dolgot és azonnal hazavitte.

Éjszaka egyszerre hirtelen felriadt álmából, mintha pörölycsapás érte volna. Betegnek, lázasnak érezte magát, de nem attól ijedt meg. Kétséget nem tűrő bizonyossággal, kegyetlen közvetlenséggel érezte Bergemann Éva, hogy szíve alatt hordja bűnének gyümölcsét.

Kinzó nyugtalanságában felkelt ágyáról, mezítláb szaladt oda az ablakhoz, mintha menekülni akarna önmaga elől és zokogva rogyott térdre. És szakadatlanul imádkozott remegő ajakkal:

— Jóságos Istenem, segíts! Jóságos Istenem, segíts!

Percek multak el. Szíve kezdett nyugodtabban dobogni. Felcsavarta a villanyt, leengedte magáról a hálóinget és aggódva vizsgálta magát a nagy tükörben, hogy nem látszik-e meg már valami rajta. Nem látszott semmi.

A hideg visszakényszerítette az ágyba. Fogai vacogtak. És végig-

gondolta, hogy mi történt vele. Talán elszökne a rokonaihoz? Még Demmingen is eszébe jutott, akit épp mostanában utasított vissza. Hátha mégis meghallgatná és alkalomadtán kettesben „megfelejtkeznék” önmagáról? Akkor minden rendbe jönne, s a gyerek az övé lenne. De vajjon megengedné e Hans? Elszégyelte magát csunya gondolatai miatt, hogy megakarta csalni ezt a derék embert, aki szereti őt. Aztán megint elfogta a mardosó félelem és lázasán, összetörtén hanykolódott az ágyban...

Két hétig feküdt hagymázás lázban s négy hétig lábbadozott aztán. Hans minden vasárnap virágot küldött neki. És amikor először kísérő nélkül mehetett ki az utcára, első útja gyermekének apjához vezette.

* * *

Hans kényelmes házikabátjában hevert a diványon. Komolyan foglalkozott azzal a gondolattal, hogy otthagyja a Bergemann céget, pénze van elég, míg új állás akad. De aztán eszébe jutott neki Éva s az az uri élet, amit az ő keze biztosítana és meg volt elégedve a világgal és mindennel. Tudta, hogy a leányka már egészséges, napról-napra várta, hogy el is jön hozzá s a két multkori látogatására emlékezve, mikor meztelenül tartotta őt a karjaiban, nagyszerű képeket látott maga előtt a jövőből.

bünnel szemtől-szembe állni az öreggel... az az ember egy szót sem felelne, hanem leütné hatalmas ökklével.

Érezte, hogy elvesztette a játszmát. Titokban végignézett Éván, még nem látszott meg semmi.

— És aztán? — kérdezte sötéten.

— Ő majd tudja, mit csináljunk, tán azonnal megisküdhetünk valahol... Ő szeret engem, meg fog szánni.

— Téged igen, de engem aztán nem.

Éva lehajtolta fejét.

— Hagyj fel a büszkeséggel — mondta könyörögve. — Állj ki a vihar elé, hiszen bátor vagy.

— Bátor vagyok — felelte izgatottan Hans — de ha apádat elragadná haragja, nem állnék jól én sem magamról. S akkor mindennek vége.

Éva csökönyösen ismételte.

— De hiszen segitened kell rajtam, nem hagyatsz ebben a bajban.

Hangja szinte elfulladt a szenvedéstől. Visszagondolt az utolsó hetek fájdalmaira, mikor két kézzel szeretett volna belemarkolni ifju testébe, hogy kitépje belőle azt az ismeretlen valamit, melyhez kétségbeesetten kiáltott a leendő anyja minden vércseppje, melyre halált kívánt az apa minden gondolata... Szemei könnyekkel tettek meg...

— Ugy félek. Az lesz a legjobb, ha véget vetek mindennek — suttogta végül és Hans egy pillanatra megsajnálva, némán csókolta meg.

— Hans — csuklott fel egyszerre — szegény, szegény édesanyám. Éppen most kell elutaznia a jénai klinikára. Apa is vele megy és ott marad néhány napig.

Hans felütötte a fejét. Valami eszébe villant.

— Véget akartál vetni mindennek? — kérdezte határozatlanul.

— Ugy félek — ismételte gépiesen.

Nem lehetett tudni, hogy mitől, a szégyentől e vagy a haláltól.

— És ha valami megtudna menteni ettől az aggodalomtól. Megtenné?

Éva feltekintett:

— Mire gondolsz, Hans?

— Sok ezren vannak hasonló helyzetben — kezdte akadozva a fiú — akik valamilyen baleset, félrelépés miatt... Tegyük fel, Éva, hogy jövő szombaton megtörténik

veled ez a szerencsétlenség, vagy inkább szerencse. Apád csak két hét múlva jön haza... és csak rossz álomnak fog feltűnni az egész...

— Nem értelek — szökött elsápadva a leány. — Hiszen még hosszú hónapok kellene hozzá s aztán is hetek telnek bele, míg az ember felkelhet. Hogyan történhet ez meg már most titokban?... Azért ne haragudj reám. Hans, hiszen olyan ostoba vagyok ezekben a dolgokban.

A fiú türelmetlen mozdulattal felkapott egy ott heverő újságot és egy hirdetésre mutatott. És idegesen magyarázni kezdett neki olyan dolgokról, amik leirhatatlan megdöbbenést keltettek a fiatal leányban. Ha pár hónappal ezelőtt egy férfi így mert volna beszélni vele,

Éva tán ökklével ütött volna annak arcába.

Dehát már apránként megindult vele együtt a lejtőn. Kezdetben mily félénken csókolta meg a fiú, aztán egyre vadabbul vette birtokába és ő is, aki kezdetben annyira félt, aztán már nemcsak türt mindent, hanem szinte meg is kívánta a tiltott dolgokat. Fáradtan, eltompulva hallgatta most végig a sok utálatos dolgot, aztán ernyedten türt, hogy a fiú meztelenre velkőztesse...

Mikor pedig eljött tőle, már belegeyezett, hogy másnap reggel elmegy vele egy asszonyhoz, aki majd megállapítja, hogy csakugyan másállapotban van-e Éva s őt kérdezik majd meg, hogy mit lehetne csinálni...

(Folytatjuk)

Fotó „Káviár” Timisoara

24 óra két szűz életében

Regény

(11)

— Hogy lehetsz olyan ügyetlen! — kiált rá a bátyja. — Várj, majd én megigazítom. Azzal ő is felugrik édes fekhelyéről, de bizony ő sem ügyesebb a testvérénél, a másik gyertya is elalszik és mély sötétség uralkodik a szobában, melyet csak egy pillanatra világít meg a hold halvány sugara.

És mintha össze volnának beszélve, sietnek az ellentétes ágyakhoz és Frigyes Micit, Károly pedig a türelmetlenül várakozó Juliskát zárja a karjaiba, akik semmit sem tudnak az előre megbeszélt cseréről.

Mert ők még nem tudják, hogy milyen élvezetes a változatosság, milyen kéjes érzés az egy férfire, egy másik szép leányt ölelni a keblére. És újra lángra gyul a küzdelem, ujult erővel és önti el gyönyörrel a leányokat, miközben a fiuk lihegve furják arcukat a két bájos leánymell közé.

Aztán még egyszer... Mignem általános kimerülés állt be és Frigyes azt ajánlotta, hogy megerősítésül egy pohár burgundit igyanak. Az ajánlatot a másik három is elfogadta.

Frigyes felkelt és kérte Micit is, hogy jöjjön vele az asztalhoz. Az engedelmesen követte a felszólítást, miközben a fiu újra világosságot csinált. Ebben a pillanatban rémült sikoly hagyta el a leányka ajkát, megismerte a huga kedvesét.

A fiuk úgy tettek, mintha nem vettek volna észre semmit, ellenkezőleg, Frigyes tele töltötte a poharakat és odavitte a fivére ágyához a tüzes bort, melyet Károly szomjasan, Juliska pedig szégyenkező pirulással ivott ki. Mert most már ő is észrevette a cserét.

Frigyes közben visszatért Micéhez, aki csendesesen és szégyenkezve állt az asztal mellett és zavarában nem tudta, hogy mit csináljon. Ekkor a fiu átölelte a két karjával és leülve egy székre, az ölébe huzta és magához szorítva kérdezte:

— Kellemetlen önnek ez a csere, Micike?

A leány nem akar, vagy nem

tud felelni; néma marad és nem szól, csak átöleli a merész ifjút és hevesen dobogó szívére szorítja.

Ennél a mozdulatnál nem tud többé uralkodni magán az újra felizgult fiatalember, egyik karjával magához szorítja a leányt, a másikkal pedig előkészíti a támadást a gyönyörök völgyébe... Ügyes és tapasztalt, azt meg kell hagyni és ebben a kényelmellen helyzetben is kölcsönös, kimondhatatlan gyönyöröket tud szerezni, amit a leányka csillogó szemei és elfojtott sóhajai is bizonyítanak.

— Ah, ah... csak ne olyan erősen — nyögi elhaló hangon — én... az fájl...

Néhány perc múlva már ők is ott vannak ismét az ágyban, egymást szorosan átölelve és a leányka szemei lecsukodnak a fáradtságtól.

De a fiuknál sem késik soká az álom. A szerelmi suttagás lassan megszűnik és már csak a négy alvó könnyű lélekzetvétele hallatszik.

Igy alszanak másnap reggelig, mely újabb gyönyörökre ébreszti őket. Még kétszer áldoznak a szerelem istennőjének, aztán a fiuk hazasietnek, a leányok pedig a vásárra; mindnyájan elégedetten és boldogan abban a reményben, hogy a mai és következő éjszakákat is hasonló gyönyörökben tölthetik el.

És így is történt. Mig a vásár tartott, minden este együtt voltak és minden következő éjszaka hasonló volt az előbbiekhöz. És mikor a félve várt vásár napja elérkezett, a könnyelmű fiuk is ejtettek néhány könnyet, míg a leányok keservesen sirtak.

— A legközelebbi vásáron ismét látjuk egymást — zokogtak a leányok, kibontakozva a fiuk véget érni nem akaró öleléséből — őrizzenek meg addig a szívükben, mi sem fogjuk önöket elfelejteni.

— Mennyire a szívemen fekszik ez a vásár — mondta szomorúan Frigyes, mikor a leányok vonata eltűnt a szemeik elől —

mert nagyon kedves teremtések voltak.

— Valóságos angyalok — viszonzta Károly — és csak az vigasztal, hogy a legközelebbi vásár alkalmával ismét viszontlátjuk őket.

*

— Igazán, nagyon gálánsak ezek az Etzler urak — mondta ugyanakkor a jó Schubertné aszszony kedves férjének, Augustnak, aki éppen egy üveg vörösbor dugóját huzta ki — ezzel a vásárral nagyon meg vagyok elégedve. Csak be ne teljesüljön az a félelem, hogy a leányok terebesnek.

Szerencsére ez a félelem nem teljesedett be, mert a következő vásáron a leányok újra ott álltak kis sátrukban, de sokkal több áruval, mint azelőtt. Ismét ott laktak Schubertéknál, de a fiuk már elhagyták Lipcsét. Hogy ezen a vásáron volt-e más szeretőjük, azt nem tudom, de a még mindig szép arcokból már hiányzott a szemeknek korábbi oly elragadó kifejezése, valamint arcuknak rózsás hamva. Sápadtak lettek és buskomorság látszott rajtuk.

Igy van ez, mikor az ártatlanság angyala egyszer elrepült...

— Vége —

Alkalmi

ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerésznél

Timisoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

Timisoara, Belváros, Rezső-uca

Elsőrangú víz és vasondolás

Férfi és női manikűr

Gyermekek mint prostituáltak

A közelmúltban Németországban történt események a közvélemény figyelmét ismét a gyermekprostitúcióra irányították. A törvényes védelmi intézkedések, menhelyek és otthonok egyáltalán nem elegendők, mert különben nem fordulnának elő ilyen szomorú esetek. Polgári szülők gyermekeinél a kimondott gyermekprostitúció esetei sokkal ritkábban fordulnak elő, mert ott az anya, ellentétben a munkásasszonyokkal, többnyire nem üz hivatást és ezért sokkal inkább rendelkezik szabad idővel, melyet gyermekeinek szentelhet. Mindaddig, míg a proletár szülőknek munkájuk van, a gyermekek az iskolai időn kívül magukra vannak hagyva, az utcán vagy más nyilvános helyeken összejönnek hasonlókorúakkal vagy idősebbekkel, akitől mindent látnak és megtanulnak. Ha ezeket a gyermekeket egyideig figyeljük játékaik közben, láthatjuk, hogy milyen veszedelmeknek vannak kitéve. Dacára az iskolai figyelmeztetéseknek, hogy idegenektől nem szabad ajándékot elfogadniok, éppen a közelmúltban történt események bizonyítják, hogy az így magukra hagyott gyermekek egy darabka csokoládéért vagy egy szelet fagyaltért, mindent engednek csinálni magukkal, amit a „jó bácsi” akar.

Többnyire azzal kezdi a gyermek, hogy édességet vásárol magának vagy pedig gyakrabban kezd moziba járni. A többiek irigykedni kezdenek és féltékenyek lesznek a „szerencsésre” és kikérdezik őt, aki a versenytársától való félelmében először hallgat, de aztán dicsekvésből mégis elmeséli a többieknek, hogy hogyan szerezte a pénzt erre a luxusra. A barátok ügyes tanítványok és csakhamar egyre nagyobb lesz a forgalom.

Nem kell azonban azt hinni, hogy ilyen esetek csak most a mi időnkben fordulnak elő, már régebben is felhasználták a felnőttek a gyermekeket iparszerű prostitúcióra, anélkül, hogy ezek maguk megkapták volna „bűnük” díját. Különösen Londonban voltak sokan az „előkelőbb” társaságból, kik számára a tömeg-defloráció valóságos sportot jelentett. 1884.

ben Stead feltűnéstkeltő leleplezéseket közölt erről és a polgári társadalom legnagyobb fáradozásai dacára se sikerült, hogy mindent eltussoljanak. Így ír Stead a „Pall-Mall-Gazette-ben”: Tény az, hogy nálunk egy különös rendszer alakult ki, melynek legmegszokottabb esetei közé a szűz lányok megbecstelenítése tartozik, hogy ezek a lányok többnyire a gyöngéd korban vannak és sokkal

fialalabbak, semhogy a bűn természetét ismernék, csak tudatlan áldozatai ennek a rendszernek; hogy ezeket a megbecstelenítéseket csaknem teljesen büntetlenül hajthatják végre és olyan egyszerű és hatásos módszerekkel, melyek szinte hihetetlennek tűnnek fel azok előtt, akik még nem tudják, hogy milyen könnyűséggel viszik véghez ezeket a bűnöket. Némelyeket egyszerűen elfogják és meg-

Fotó „Káviár” Timişoara

becstelenítik, vagy az ital hatása alatt, vagy pedig hosszabb vonakodás után egy bezárt szobában, hol a gyöngébb minden körülmények között áldozatul esik az erősebbnek. Másokat szabályszerűen elkeritenek; fejenként bizonyos összegért eladják és különböző ígéretek mellett a rejtelmes szobába csalják őket, ahonnan aztán nem is kerülnek elő addig, míg el nem vették azt, amit a lányoknak az életüknél is többre kell becsülniök. Az áldozatok többnyire 13–15 évesek voltak.

Az érintetlen szüzek kedvelői mellett, nagyon sok olyan kéjenc is van, kiknek vágya főleg gyermekekre irányul. És mint az üzleti életben, itt is található áru, a kereslet kívánsága szerint. Nagy városokban a gyermekprostitúció minden időben virágzott. Mindig a legszegényebb néposztály gyermekei voltak azok, akik többé kevésbé önként adták oda magukat ezeknek a perverz ösztönöknek. Párisban elsősorban a kis virágárus leánykák voltak ezek. Beszálltak egyedül lévő urakhoz a kocsikba, hogy a néptelen utcákon „amore à la française”-sel szolgáljanak nekik. Berlinben ezt a foglalkozást többnyire azok a gyermekek üzték, akik félig koldulva idősebb urakat szolgáltattak meg, hogy látszólag gyufát adjanak el nekik, egyben pedig ajánlatot tettek a megkívánt cikkekre is. Ivan Bloch szerint a gyertyát készítő leányok és az ugynevezett zenedei tanulók is nagy részét képezik a gyermekprostituáltaknak. Sőt vannak közöttük olyanok is, akik különös szekszuális speciálisokkal dicsekednek és perverz szenvedélyeket a legráfínáltabb módon elégitenek ki.

Szociális nyomor, példa és csábítás főokai itt a gyermek prostitúciónak.

Berlinben egyike a legismertesebb és leghírhedtebb gyermekcsábítóknak, aki már a bíróságot is gyakran foglalkoztatta, Grell Kätthe, aki az utcán szolítja meg a gyermekeket és édességekkel és mozijegyekkel férkőzik a bizalmukba. Kätthe „néni” alig volt 25 éves, mikor először a rendőrség kezébe került. Akkor egy 13 éves leánykát szolgáltatta meg Tempelhofban, elment vele a moziba és megvendégelte őt. Később „beutaztatás” ürügye alatt néhány „ismerőshöz” küldte a gyermekeket. Ez a gyermekbarátnő most újból megkezdte tevékenységét és gyermekeket szolítja meg az utcán, hogy kerítészallására cipelje őket.

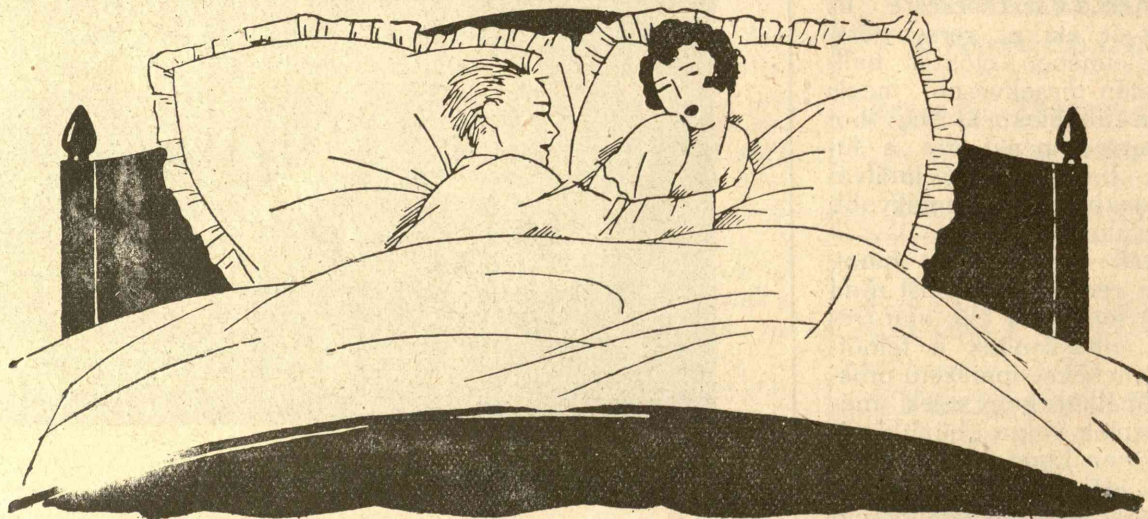
Ritkábbak azok az esetek, mikor a szülők vagy rokonok kerítik el a gyermekeket és így teremtenek maguknak kereseti forrást. Emlékezzünk arra az esetre, mikor egy 9 éves leányka az apja tudtával prostituálta magát, aki a keresetét is elszedte a gyermektől. Sőt egy olyan eset is ismeretes, mikor egy 12 éves leányt férfiak és nők használtak fel szerelmi vágyaik kielégítésére, amiről a nagyanyja nemcsak tudott, hanem maga is pénzt kapott a gyermek kiszolgáltatásáért. Ebben az esetben később maga az apa tett feljelentést.

A sok eset közül, melyek ismeretesek előttünk, csak néhányat ragadunk ki: Egy bírósági tárgyaláson a gyanúsított férfi előadja, hogy két leány — egyik sem idősebb 14 évesnél — felszolgáltatta őt, hogy velük menjen; az ellenszolgáltatás 30 pfennig és csokoládé volt.

Hogy pedig a gyermekek nemcsak súlyos lelki károkat szenvednek, hanem természetesen a nemibetegségek fertőzésének is különösen ki vannak téve, bizonyítja a következő eset: Egy 15 éves leány az anyjától különváltan élő apjánál van foglalkoztatva. Az ember iszik, korcsmába jár, miáltal a leányka felügyelet nélkül marad, az utcán férfiakat szolítja meg és velük bizonyos ellenszolgáltatásért nemileg közeledik. Az anyja nemcsak tud erről, hanem elő is segíti a leánya üzérkedéseit, csak arra figyelmezteti, nehogy a rendőrség által megcsipni hagyja magát. A leányt megfertőzték és talán egész életére szerencsétlenné tették.

Nem mindig van idegen befolyásra szükség, hogy a gyermekeket a prostitúció karjaiba üzzék. Felnőve az utcán, bérkaszányákban, ágyrajáró fiukkal és leányokkal, a szekszuális dolgok nem maradnak titokban előttük. A nagy munkanélküliségnek ebben az idejében a szülők már nem tudnak minden örömet megszerezni a gyermekeiknek és így ezek néhány garasért, vagy egy mozijegyért megteszik ugyanazt, amit talán a nővérük egy selyemruháért. Beszélhetünk itt romlottságról vagy pedig egy egészséges örömszükséglet halad hamis uton? Azon az uton, melyet azonban mindennap maga előtt lát és ma a legkönynyebbnek tűnik fel előtte. Ha már a prostitúció a mai formájában a társadalmi rend következménye, akkor a kinövések, melyeket Berlin parkjaiban és máshol is a gyermekeknél látunk, a gazdasági krízisnek a következményei.

Dr. Benedek Margit

Grete és a gardedámja

A Heléne völgyben nyaraltam, Baden mellett és itt ismerkedtem meg Gretevel, egy drága, meglepő, tizenhétéstendős leánnyal, aki ezen a tavaszon tette le a gimnáziumi érettségit és ismerkedett meg a kokain szenvedélyével. És ezenfelül még fizikai értelemben a legteljesebben szüz. Exotikus, modern leányfigura volt Grete, egy bécsi nagy textiltgyáros leánya. Külsőleg körülbelül egy kezdő, éppen szárnypróbálgatásait végző nemzetközi, előkelő kokott-hoz hasonlított, de amikor megszólalt, egy pár beszélgetés után, felismertem benne, hogy ez mindpos : a kokain éppen úgy, mint a klasszikusok olvasása, pos az, hogy nem hord inget a ruhája alatt, hogy a harisnyája majdnem ott végződik, ahol egy rendes nőnél a nadrágocska kezdődik, pos mindez. A valóság az, hogy ez az ártatlan leányzó, ez a Grete naiv, kíváncsi, a tudás, a szerelem után esengő, pákosztos nőkölők, akit éppen ezért az első hivatásos nőhódító, az első becsutelen hozományvadász, meg fog kaparintani.

Minden becsületérzés arra ösztönzött, hogy ezt megakadályozzam és Gretet a szeretőmé tegyem. Nem voltak skrupulusaim. Raison ember vagyok. Tudom, hogy azzal, hogy például egy csirkét nem eszek meg, azzal nem a csirke életét biztosítom. A végzet Gretenek azt a sorsot szánta, hogy megegyék és különös bár, de az az igazság, hogy egy ilyen madárkának is evés közben jön meg az étvágya. Már tudnillik, miközben őt eszik.

En óvatos ember vagyok, ahol nem ismernek, eltitkolom valóságos családi állapotomat és egy külön, direkt nyaralásra, utazásra beszerzett jegygyűrűt huzok az ujjaimra és nyíltan elárulom, hogy férj, családapá vagyok és eszem ágában sincs, hogy elváljak hitvesemtől.

Ezt tudomásul vette Grete is és nem riadt ettől sem vissza. Halatlanul flirteltünk. A flirt eleinte azzal kezdődött, hogy minden szép délutánon ott táncoltunk a Sacher kertben Tánc közben nagyon közel kerültünk egymáshoz, hála a modern táncok figuráinak

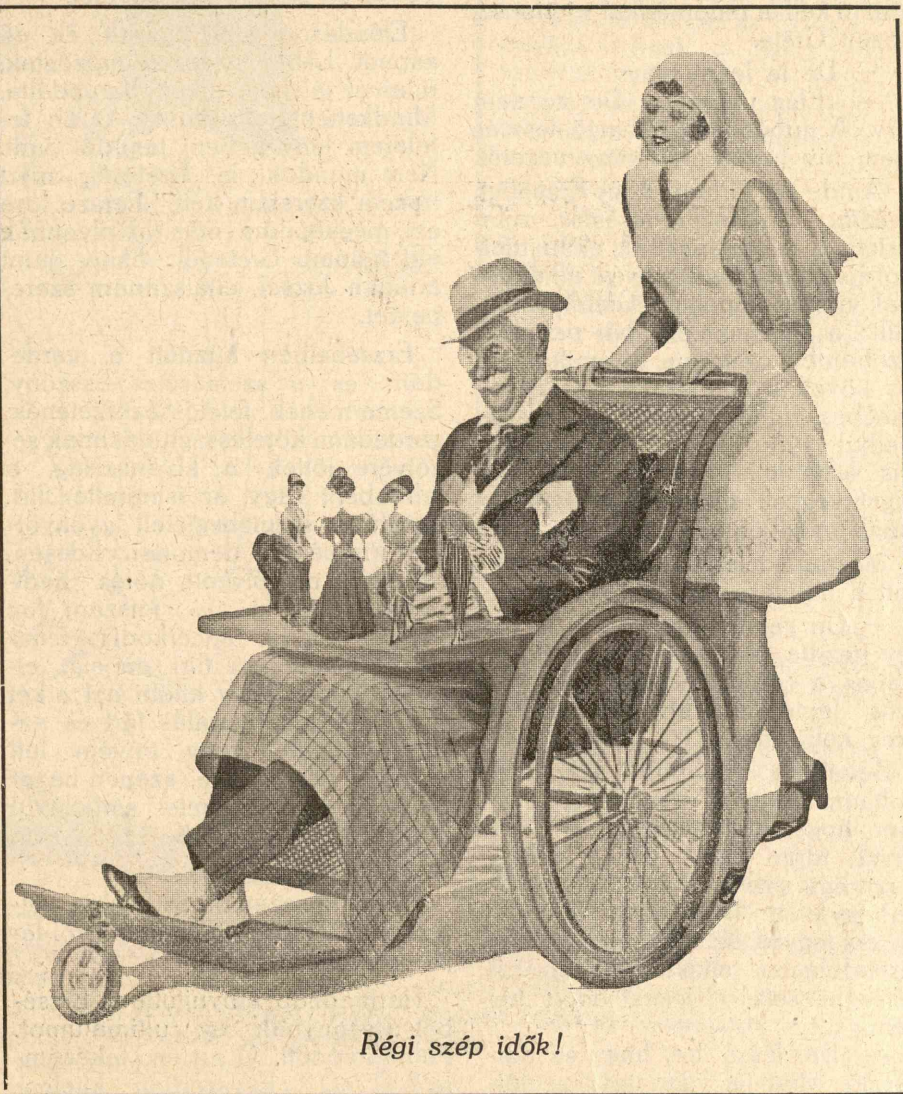
és csodálatosan szép melleit is összefogdoshattam, hála a legújabb nődivat ruházkodásának.

Később már nem is igen táncoltunk, csak éppen a jó hírünk kedvéért bujtunk össze zenére.

Kísérőnője, egy nagyon szemérmes asszony pontosan huszonhétéstendős és természetesen szerfelett szép, válaszlétkosan előkelő teremtés volt. Ha Gretevel összehasonlítom, úgy jellemezhetem, hogy ő volt a valóság, a telt, érett hus igazsága, a tudás, a beváltható ígéretek realitása. Erzsi asszony egyébként gardedámja és nagynénje volt egyszemélyben Gretének a nyaralóhelyen. Régivágású asszony volt, egy szent asszony. Fiatalon, az érdek, a józanság és vonzalom szerencsés keveréke alapján férjhez ment és a maga módján boldog is volt. Álmában

sem csalta meg a férjét, annál is kevésbé, mert álmai sem voltak. És nappal megközelíthetetlen volt. Szemérmes asszony. Ha Grete nincs, rám sem nézett volna.

Tessék elképzelni a helyzetet. Ő és Grete. Ha kigyót nem is, de egy eleven, nyughatatlan és — óh minő szemérmetlen — szalamandert fogadott keblére Erzsi asszony Grete kis kecses személynében. Erzsi az egyik rémületből a másik leirhatatlan szörnyűködésbe esett. Grete cigarettázott, hosszú szópókából. Grete rossz könyveket olvasott és egész jól megértette azokat. Tüntetőleg kokaint szippantott fel, félmeztelenül szaladgált otthon, mint egy kebeltartó, pedig Greténél még a melleskékből csak az ígért, hogy úgy mondjam : a beépítésre váró telek volt meg.

Régi szép idők!

Ekkor tűntem fel én. A naiv Erzsébet bizonyos nyugalommal látta a jeggyűrűmet. Derék, tisztességes ember — gondolta — mulasson ezzel a gyerekkel.

Egyszer aztán kinyílt a szeme, rajtacsipett minket, amidőn a villa kertjében, egy elhagyott zugban, padon ülve, egy tangofigurát próbáltunk ki. Mi nem vettük észre, mert éppen be volt hunyva a szemünk, hogy jobban érezzük egymás ajkának ízét. Erzsébet rémülten sompolygott el, mintha ő kövelett volna el holmi szemérmellenséget.

Este pedig, mint értesültem, nagy jelenet folyt le Grete és Erzsébet között. Grete felháborítóan védekezett.

— Nős ember — mondotta Erzsébet.

— Biztos a felesége is megcsalja — felelte Grete.

— De hiszen nem vehet el.

— Éppen ez a jó a dologban. Az előtt a férfi előtt, aki elvehet, őrizni kell a renomékat — riposztzott Grete.

— De te leány vagy.

— Elég unalmas. De ez nem érv. A gubóból is pillangó lesz és nem hiv hozzá anyakönyvvezetőt.

Ámde az történt, hogy Erzsébet, megint csak szerencsémre, rajtacsipette a nászéjszakánk előtti utolsó éjszakai megbeszélés alkalmával visszasompolygó Gretet. Sikertelenül a kislányt egy pár percre a szobámba csalnám és miközben a következő éjszaka részleteit megbeszéltük, minden ellenkezés nélkül tűrte, hogy legomboljam kis selyemnadrágját és némi előleget vegyek eljövendő nászéjszakánk gyönyöreire.

Másnap délelőtti magához hivatott a fiatalasszony.

— Ön gentleman, Forray ur — így kezdte a beszédét. Hagyjam abba a dolgot. Tudja, hogy súlyos lemondást kíván tőlem, de meg kell lenni.

Bevallom, nagyon szemtelen voltam. De... és itt megmagyaráztam, hogy miről van szó. Grete rövid időn belül egész biztos, hogy egy gyors elhatározással abbahagyja a leányságot. És miért ne én legyek az, aki ezen az első kiránduláson elkíséri? Erzsébet kétségbeesett, de igazat adott nekem.

— De lássa be, hogy ez borzasztó. Mert jól van, úgy fog tör-

ténni, de miért éppen most és itt, amikor én vagyok a felelős Greteért. Ha már ennek meg kell történnie, ám legyen az Bécsben, télen. Nézze, könyörüljön meg rajtam, az én lelki nyugalmam kedvéért respektálja az én gardedámi kötelességeimet — így rimánkodott Erzsébet és adaadó, könyörgő pillantásokkal forróra simogatta egész testemet a legutolsó porcikáimig.

Hallgattam, azután a lehető legdiszkrétebben elkezdtem beszélni. Elmondtam neki, hogy milyen rettentő egy magányos férfi helyzete a természetnek egy ilyen gyönyörűsége helyén, egy ilyen szép nyáron: ennyi ragyogó, szerelmes, érzékiséget kisugárzó nő közepelte Grete nem is az én esetem, Grete egy lehetőség. Az én típusom egy nő, aki komoly, aki merőben tisztességes, nem frivol, akinél én lennék az első, aki szemérmes, aki előkető, aki... és így tovább, egyszerűen leírtam kívülről és belülről Erzsébetet.

Előadásom alatt kipirult és elszápadt. Lábai idegesen mozogtak, ujjjaival játszott, ajkait harapdálta. Mindketten hallgattunk. Az én feleletem lényegében tagadó volt. Nem mondom le Grétéről, mert nekem szerelem kell. Persze, ha ezt megkapnám máshol, olyanál, aki különb Gretenél, akkor mint ártatlan József, eljátszanám szerepemet.

Erzsébetben küzdött a gardedám és a szemérmes asszony. Szemérmének, felelősségérzetének, gardedámi kötelességtudásának segítségével jöttek a kíváncsiság, a felrebbent vágy, az ismeretlen flirt, az előtte meglebegtetett gyönyörnek kis pajzán démonai. Édesen, ravaszul mosolygott, nőies haditervet koholt ki, — játszani fog velem, szédít, kacérkodik, feláldozza magát egy flirt erejéig, elhódít Gretétől, így kitölti azt a két hetet, amíg a nyaralás tart és azután anélkül, hogy enyém lett volna ő vagy Grete, szépen hazamegy Bécsbe, Gretet sértetlenül leadja és velem többé szóba sem áll.

Kicsit hosszadalmas volna elmondani most már lépésről-lépésre a történeteket.

Harmadnap átnyújtottam Erzsébet asszonynak az ultimátumot. Felháborodott. Ő az én lakásomra? Ó? Ó? Egyszerűen kijelen-

teltem, hogy ez kötelessége Gretevel szemben, ez a gardedám, a nagynéni nemes önfeláldozása. Erzsébet nem volt ostoba. Csak az volt a kérdés, hogy melyik nagyobb becstelenség a részéről, ha őnmaga, vagy Grete erényét áldozza fel? És — legyünk őszinték — a testnek is van valami beleszólása a dologba. És a test erőlyesen fel is világosította Erzsébetet: Ha már mindenképpen lelkiismereted ellen kell cselekedned, akkor légy inkább jó gardedám, mint jó hitves.

Erzsébet behunyta a szemét, hogy ne hallja a test kigyókerülését vagy hogy jobban hallja és aznap éjszaka felkeresett, mint diadala a kötelességteljesítésének. Mámorosan tudott csókolni ez a szűz asszony és úgy pirult, mint egy kis bakfis, mikor teljesen mezelenre vetkőztettem. Csodálatos gyönyörökkel ismertettük meg egymást az éjszaka folyamán és már világos reggel volt, mikor elaludtunk egymás karjaiban...

De ne vessük meg őt azért, hogyha már ily önfeláldozóan viselkedett, ezt sűrűn megismételte, minden éjszaka besurrant hozzám igéző pongyolában, melyet már az ajtóban lecsusztatott magáról és mosolyogva, diadalmas meztelenségében vetette magát a karjaimba...

Grete pedig kiszimatolta a dolgot. És a drága, becstelen teremtes egyszerűen kijelentette, hogy elárulja az ügyet, ha én nem kárpótolom őt is. De én gentleman voltam és kijelentettem: nem és nem. Az becstelenség lett volna, hogy mikor Erzsébet az enyém lett, éppen azért, mert ő volt Grete gardedámja, hogy akkor én Gretevel szeretkezzem. Nem lett volna becsületes dolog és erre én képtelen voltam, annál is inkább, mert Erzsébet mindennap önfeláldozóan felkeresett és az ember erői — sajnos — végesek.

De megnyugtattam Gretet, hogy jön két hét múlva a nyár, a nyaralás vége, mind hazamegyünk Bécsbe és akkor... ám legyen meg az ő akarata.

Éreztem, hogy fair munkát végzek, hisz akkor már Erzsébet nem lesz felelős Grete leányságáért és... szóval így is történt, de ezt majd legközelebb mesélem el.

A SZININÖVENDEK

Bordás, a vöröshaju táncmester intett a zongoristának. A zene elnémult és a táncoló párok kíváncsian álltak meg. Bordás a terem közepére lépett.

— Hölgyek és urak! — kezdte. — a jövőheti táncvizsgán szeretném a legújabb fátaltáncot is bemutatni. Felkérem tehát a hölgyeket, hogy akik képességet éreznek magukban arra, hogy ezt a nehéz táncot egy hét alatt megtanulják, azok jelentkezzenek.

A „hölgyek“, 14–17 éves fiatal lányok örömtől és reménytől kipirult arccal sereglettek köréje. Mindegyik szeretett volna a kiválasztott lenni, mert az ilyen szereplés nagy erkölcsi és anyagi sikerrel is járt.

Bordás szeme végigsiklott a kipirult arcú leányseregen és megállapodott egy formás testű kis szőke leányon.

— Talán maga, Bözsike! Akarja megpróbálni?

A leányka arca egyszerre vörösrőre gyulladt és kérdő tekintet vetett táncosára, egy nyurga fiatalemberre.

— Vállalja el, Bözsike! — sugta az a fülébe boldogan, hogy kis szőke szerelmesét ilyen kiténtetés érte.

A legközelebbi szünetben a táncmester magához intette őket.

— Tehát megegyeztünk — mondta kezeit dörzsölve, ami rendes szokása volt, mikor tanítványaival beszélt. — A szükséges dolgokat én szerezem be és előadás után a magáé maradhat. Holnap délután négykor kezdjük a tanulást, hátul jöjjen be a kerti ajtón.

— Én elkísérhetem Bözsikét, Béla bácsi? — kérdezte a nyurga fiu.

— Tőlem elkísérheti, — nevetett a táncos — de be nem jöhet, mert ez zavarná Bözsikét a tanulásban. De ha akarja, a kapuban megvárhatja — tette hozzá és mosolyogva megsimogatta a leányka kipirult arcát.

Kovács Böske 16 éves volt. Aranyszőke haju, gyönyörű terem-

tés, kicsiny, de nagyon formás mel-
lekkel és térdigérő szoknyáskája
nagyon is sokat mutatott meg karcsu
lábszáraiból. Az apja már nem élt,
az anyja házakhoz járt vasalni és
Böskének egyedüli vágya volt, hogy

nem ismert, csak ezt a nyurga fiut
akit — mint ő bakfis lelkével hitte
— örök, halálos szerelemmel sze-
retett és aki egy téli este, mikor
tánciskolából jövet anyukája a kapu
kinyitásával bajlódott, ügyetlenül és
félénken megcsókolta a szá-
ját. Azóta nem ismétlődött
meg ez a szörnyű eset, de
Böske ezzel az egyetlen csók-
kal a Laci menyasszonyának
érezte magát és rá sem nézett
a többi fiukra.

Másnap délután pontosan
megjelent. A fiu elkísérte a
kert kapujáig, aztán sétálgatni
kezdett a ház előtt. A tánc
mester mosolyogva fogadta a
tornácra és bevezette a szo-
bába, ahol legnagyobb megle-
petésére még egy férfit talált.

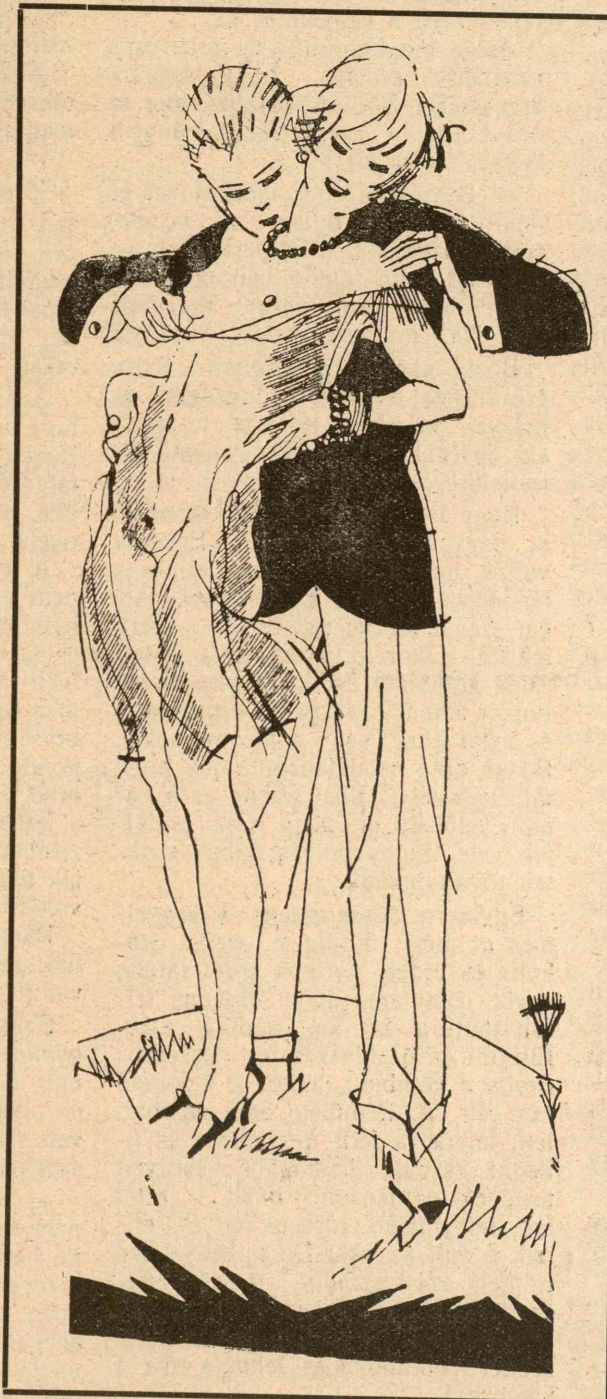
— Ez az a kislány, akiről
beszéltem kegyelmes uramnak
— mondta Bordás az őszhaju,
elegáns férfinak. — Színésznő
szeretne lenni, de az anyja
szegény, nem tudja megfizetni
a tandíjat. Talán a kegyelmes
ur be tudná juttatni valamelyik
sziniiskolába.

— Megpróbálhatjuk, — fe-
lalta a már időseknek látszó
férfi — az alakja mindenesetre
megfelelőnek látszik. Minden-
esetre végignézem a tanulást,
azután majd meglátjuk.

A fiatal leány teljesen meg-
zavarodott, hogy ilyen közel
érezte vágyainak megvalósulá-
sát. Kipirulva, boldogan is-
mételte a figurákat, melyeket
a táncmester megmutatott neki
és nem mert ránézni az elő-
kelő urra és így nem is lát-
hatta azt a különös tüzet, mely
a kegyelmes ur szemeiben
lángolt, miközben a táncoló
kislányt nézte.

Az egész tánc különben
csaknem csupa spiccelésből
és lábemelgetésből állott, mi-
kor is Bordás minduntalan al-
kalmat talált arra, hogy a
leányka levegőbe emelt lábán
igazitson, még feljebb tolva az
amugy is felcsuszott szoknyát
és Böske ilyenkor nagyon szégyelte
magát, mert a harisnyája fölött ki-
lászott meztelen combjának rózsás
husa.

— Mára elég volt, kislány —
mondta végre a mester. — Nos,

színésznő lehessen, mióta egyszer a
házukban lakó kereskedő azt ta-
lálta mondani, hogy: vétkezne maga
ellen, ha ilyen arccal és termettel
nem színésznőnek menne.

Teljesen ártatlan volt még, férfit

mit szól hozzá, kegyelmes uram? Ugy-e, sokra viheti még?

— A lábai tényleg nagyon szépek — mondta az előkelő ur és odavonta a fáradtságtól pihegő kislányt a térdei közé. — Holnap majd beszéllek a sziniiskola igazgatójával és a táncvizsga után rögtön beiratkozhatik. Jó lesz, kislány?... És mellei is milyen szépek...

Böske a füle tövéig elpirult és nem tudta, hogy mit csináljon. Megbántani nem akarta ezt az előkelő urat, aki hozzásegíti életének legfőbb vágyához, másrészt pedig olyan szégyenletes érzés volt, ahogy a melleit tapogatta és fiatal teste meg-megrázkodott, mikor az apró bimbókat morzsolgatta a ruháján keresztül.

Lassan ment végig aztán a kerten, hogy elrejthesse zavarodottságát az utcán várakozó fiu előtt és mikor találkoztak, kedvesen csa-csogva magyarázni kezdte neki az új táncot.

Másnap nagy megkönnyebbülésére a kegyelmes ur nem volt a szobában, mikor belépett. És szívecskéje mégis elszorult egy pillanatra. Hátha elfeledkezett már ígéretéről és nem akar segíteni rajta? Talán megharagudott, mert tegnap egyszer eltolta a kezét, mikor nagyon megszorította az egyik mellét. Bűnbánóan elhatározta, hogy ha ismét eljön, nem fog ellenkezni vele. Gondolataiból a táncmester riasztotta fel:

— Alaposan hozzá kell látni a dologhoz, Bözsike, mert nem sok időnk van hátra és a kegyelmes ur előtt is ki kell tennie magáért. De az ilyen szűk ruha akadályozza a szabad mozgásban és a mozdulatait sem tudom kellőképpen ellenőrizni. Legjobb volna tehát, ha levetné a ruháját. Aki színésznő akar lenni, annak nem szabad szégyenkeznie, előttem pedig már azért sem, mert hiszen nekem is van egy ilyen nagy leányom, mint maga.

Böske lesütötte szemét, néhány pillanatig habozott, aztán mégis levette a ruháját.

Ennivalóan bájos volt így, rózsaszínű kombinéjában, melyből izgatottan állt ki két hegyes melle és az ugyanolyan színű nadrágocskában, mely bő és rövid volt és egy darabon meztelenül hagyta rózsás combjait.

Bordás egész testében beleremegett az izgatottan bájos látványba és most az ő szemeiben is megláthatta volna a leányka azt a bizonyos tüzet.

Aztán megkezdődött a tanulás, Böske megfedkezett mindenről, teljesen átadta magát a tánc okozta élvezetnek, nem vette észre, hogy a mester igazítás ürügye alatt a combjait tapogatja, hogy mikor előre hajol, belenéz a kombinéjába és lángvörös lesz az arca és nem vette észre azt sem, mikor csendesen felnyit a szomszédszoba ajtaja és belépett rajta a kegyelmes ur.

Aztán lángbaborult az arca és a ruhájához szaladt, hogy magára kapja. De Bordás elvette tőle és odavezette a szégyenkező leányt a kegyelmes urhoz.

— Beszéltem az igazgatóval és rendben van a dolog, — kezdte, ölébe huzva a remegő teremlést. — A vizsga után rögtön beiratkozhatik és mindent kap, amire szüksége lesz. Na, mit szól ehhez, kislány?

Böske nem szólt semmit. Szíve csordultig megtelt boldogsággal és hálával eziránt a jóságos ur iránt, aki életének legforróbb vágyát teljesítette.

Hogy is mert volna arra gondolni, hogy ellenkezzék vele. Egyedül voltak, nem is vette észre, mikor a táncmester kiment a szobából. Arcát szégyenkezve rejtette el a férfi mellén, mikor az lecsusztatta vállairól a kombinét és kedvesen játszadozott a melleivel. Aztán csókolgatta és ajkai közé vette a kis bimbókat. Böske csak csodálkozott rajta, hogy mi élvezetet találhat ebben ez a komoly, előkelő ur, hogy úgy csináljon vele, ahogy polyás babák szoktak az anyjukkal.

Egyszerre összerezzen. A kegyelmes ur még mindig a mellét csókolta és hideg, nyirkos kezét rátette egyik combjára, majd lassan felcsusztatta a bő kis nadrág alatt. Elpirult és ösztönszerűleg összeszorította a combjait, mikor a tapogató kéz célt ért. Rémülete csak nagyobb lett, mikor a férfi reszketni és lihegni kezdett, hatalmába kerítvén testének legtitkosabb báját s attól félt, hogy talán rosszul lett és ennek ő volt az oka. De a kegyelmes ur nem szólt semmit, hanem egyszerre felállt és odavitte őt a pamlaghöz. Ott lefektette és reszkető kezekkel legombolta és lehuzta róla a kis bugyit.

Nagyon szégyellte magát, mikor széjjelhuzta a lábait és szerette volna kérni, hogy ne nézze úgy, de hang nem jött ki a torkán. Aztán két kezével eltakarta az arcát, a teste remegett, csókok járták végig az egész testét és felforralták a vé-

rét, mikor pedig ezek a csókok a legérzékenyebb helyen megállapodtak, olyan különös, soha nem álmódott gyönyörtűség fogta el, hogy nem bírta visszafojtani kéjes sikoltását...

— Miért volt ma olyan sokáig, Bözsike? — kérdezte odalént a nyurga fiu és a leányka kedvesen nevetve felelte:

— Most többet kell gyakorolnunk, mert nem leszünk készen a vizsgáig. Akkor hazudott életében először szerelmesének és nagyon szégyellte magát.

*

A kegyelmes ur még kétszer eljött az órákra és ilyenkor Bordás az óra végén magukra hagyta őket. És megint ott fektűt nyakig felgyűrt kombinéban a reszkető férfi előtt, aki olyan különösen csókolt és olyan gyönyörtűségeket szerzett neki.

Azon a napon, melyen a kegyelmes ur első ízben nem jött el és Böske az óra végén még pihegett a fáradtságtól, Bordás jutalmat kért tőle, amiért egész jövőjét megalapozta.

A leányka a pamlagon ült. Még nem vette fel a ruháját. Valamennyire már kezdte ismerni a férfiakat és sejtette, hogy a táncmester milyen jutalmat fog kérni tőle. Bármennyire is szégyenkezett, mégis bizonyos büszkeség fogta el arra a gondolatra, hogy egy olyan kislány, mint ő, ilyen fontos szerepet játszik a férfiak életében. Reszketnek a közelében és olyan alázatosan csókolják a testét, mintha valami királynő volna.

Rámosolygott az előtte álló férfira, mire az a karjaiba kapta és vadul csókolni kezdte a száját...

Sokkal durvább volt, mint a kegyelmes ur, hiába könyörgött neki, még a kombinéját is lehuzta róla és olyan szégyenletes dolgokat művelt vele, hogy Böske majd meghalt szégyenletében.

— Ne, Béla bácsi... igazán... ott nem szabad... ne nézze... az fáj... ne harapjon, — könyörgött folyton a megvadult férfinak, aki kierősza-kolta, hogy Böske is viszonzza azokat a játékokat, amit félelmében meg is tett, először csak elfordított fejjel, de aztán győzött a kíváncsiság, belemertült a soha nem látott dolgok csodálatába és megszerezte a férfinak is azt a gyönyörtűséget, melyben az részesítette buja csókjaival...

A táncvizsgán óriási sikert aratott a kis szőke leány. Örömet még az

sem tudta megrontani, hogy mikor a tánc után át akart öltözni, Bordás bement hozzá, segített neki kibujni a fátylak tömegéből és egy félóraig gyötörte perverz kívánságaival...

Másnap jelentkezett a sziniiskolában. Az izgaló nagyon kedvesen fogadta, tudomására adta, hogy a tandija egész évre rendezve van és célszerűnek tartaná, ha elmenne a kegyelmes urhoz és megköszönné a jóindulatát. Megadta a címét is. Aztán mosolyogva megtapogatta a piruló leány kemény melleit és élengedte.

A kegyelmes ur a Főherceg Jenő utcában lakott egy nagy palotában. A nyurga fiu ide is elkísérte és türelmesen sétálni kezdett a kapu előtt, mialatt a kis szőke leány dobogó szívvel sietett fel a lépcsőkhöz. Nehány percig várnia kellett, míg egy liberális inas bejelentette, aztán ott állt a mosolygó kegyelmes ur előtt, aki hosszú házikabátban ült egy nagy bőrfotelben.

— Gratulálok, kislány! Hallottam, hogy nagy sikert aratott. Volt már az igazgatónál? Akkor bizonyosan tudja, hogy tandiját nem kell fizetnie, azonkívül pedig megadom egy kereskedő címét, ahol mindent vehet magának, amire szüksége van. Mert, aki színésznő akar lenni, annak elegánsan kell járnia és csinos fehérneműt kell hordania. Most milyen van magán?

Égő pir szökött a kisleány arcába, mikor a kegyelmes ur felémelte elől a ruháját. Szégyenkezve túrta a férfi vizsgálatát, mely nemcsak a fehérneműjére terjedt ki és mindkettőjüket izgalomba hozta. És megint látta úgy reszketni és lihegni az idős, komoly férfit, mint ott a táncmester lakásán, de már nem csodálkozott rajta. Tudatára ébredt annak, hogy fiatal testének milyen nagy hatalma van a férfiak felett.

A kegyelmes ur abbahagyta az izgaló játékot és visszahúzta a kezét.

— Most velközzön le egészen kislány, szeretném egyszer teljesen ruha nélkül látni — mondta rekedten.

Akármennyire is szégyelte magát Böske, nem akart hálátlanak mutatkozni a jóságos bácsi iránt, aki előtt már úgy sem volt semmi titka. És mikor ott állt előtte meztelen testének csodálatos pompájában, a férfi is felállt és ledobta magáról a házikabátot. Alatta nem volt semmi.

Böske halkan felkiáltott és szégyenkezve fordította el az arcát. Akkor a kegyelmes ur magához ölelte a reszkető, teremtést és átvezette egy másik szobába, ahol kellemes félhomály volt és ahol tüzes, vértforraló előjáték után a kis

Böske egy hősiezen elfojtott sikollyal neki ajándékozta leányságának legdrágább kincsét...

Lent a palota előtt pedig türelmesen sétált le fel a szerelmes nyurga.

br.

S z é p s é g s z a l o n

A víz kozmetikai jelentősége.

Az arc- és testápolásánál — mint az ma már köztudomású — nagy szerepe van a már fokozott tisztálkodásnak és higiénának, ami nélkülül ápolat, üde arcbőr és ruganyos test el sem képzelhető. Itt első sorban a víz kozmetikai jelentőségéről kell megemlékeznünk, amely nemcsak a tisztálkodás szolgálatában áll, hanem a bőrre gyakorolt jótékony hatása miatt egyike a legfontosabb kozmetikumoknak is és így a testápolás nélkülözhetetlen segédeszköze.

Természetesen nem minden öszteteltű víz alkalmas kozmetikai célokra. Az ugynevezett keményvizek (kutviz, vízvezetéki víz) mésztartalmuknál fogva az arcbőrt irritálják, durvítják; mosakodásra általában csak olyan lágy víz alkalmas, amely semmiféle szerves anyagot vagy tisztáltságot nem tartalmaz. Ilyenek az esőviz, folyóviz, hólé, melynek hiányában azonban a vízvezetéki vizet is megpuhítjuk oly módon, ha azt felforraltjuk vagy kevés boraxot adunk hozzá.

Kozmetikai szempontból általában a hideg vízzel való mosdás ajánlatos, kivéve azon eseteket, mikor a meleg víz használata a bőr zsirtalanítását szolgálja. Mosdásnál fontos, hogy az erőteljes dörzsöléssel történjék, de csupán tenyerünkkel, nem pedig frottirkendővel vagy szivaccsal. Mosdani csak bővizű mosdótálban lehet, mert a nagytömegű víz erőművi behatása elősegíti az arc gyors megtisztulását a rátapadó szennyeződéssel szemben. A verejték és faggyumirigy kiválasztás ilyenkor szabaddá válik és így a bőr felületének párolgása zavartalanabbul mehet végbe, ami nagy jelentőséggel bír a különböző kozmetikai hibák keletkezésének megakadályozásában.

A test konzerválása szempontjából rendkívül előnyösek az u. n.

hidegvizes ledörzsölések, melyeket úgy végzünk, hogy kb. 20–22 C fokos vízbe áztatott lepedőbe burkoljuk a testet és néhány percig erősen frottirozzuk azt, majd a vizes lepedőt levesszük és a testet szárazra dörzsöljük. Az ilyen eljárásnak csak úgy lehet eredménye, ha azt huzamosabb ideig véghezvük.

A hideg félfürdő alkalmazása az anyagcsereforgalom és a vérkeringés fokozása céljából ajánlatos. Miközben 25 C fokos vízben fürdik az illető, valaki vizes ruhával erősen dörzsölje a hátát és mellét és fokozatosan annyi hideg vizet öntsön a testére, hogy a kádban levő víz hőmérséke 20 C fokra csökkenjen. A félfürdő előnye, hogy erősebb mechanikai hatásánál fogva vérbőséget hoz létre: gyenge idegzetű egyéneknek jól bevált gyógy mód.

Izzadásra hajlamos, valamint hideg és fagyottlábú egyéneknek igen jó eredmény érhető el a váltakozó hideg és forró lábfürdők alkalmazásával.

Általában leszögezhetjük azt, hogy a gyakori és rendszeres vízhasználat igen jótékony hatással van a bőrrekre, izmokra és idegekre, melyek a bőr szépségét szabályozzák és egészséges működését biztosítják.

Patikában.

— Tessék adni ebbe az üvegbe ricinusolajat, de ne tessék teletölteni, nekem kell meginni.

Ez a hely a Mia Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárban, Timișoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Szexszuális tanácsadó

Szexszuális unintelligencia. Egy magyarországi fiatal orvosnő uja az alábbi sorokat, melyet mint e rovat keretébe tartozót szíves örömmel közlünk: ...Válás, hűtlenség, házasságtörés... mindennapi jelenségek a házasságban és eltekintve a speciális esetekről, úgy állunk e jelenség ismeretben, mint egy betegség ismeretben, kórokozó mikrobái előtt — nem tudunk ellene védekezni. Állandó olvasója vagyok szerkesztő ur lapjának, melynek egyes rovatai valóságos pedagógiai jelentőségűek és „Szexszuális tanácsadó” rovatukat olyan közhasznú tanácsadónak tartom, mely egysorban áll a jó orvos klienturájával. Érdekes problémákat megtoldom én is egygyel, mely véleményem szerint a korai házasság legnagyobb rákfenéje, anélkül, hogy az emberek nagyrésze csak sejtene is a baj kuforrását. A szeretkezés unintelligenciájának nevezem a betegséget. A férfi a közvetlen előidézője a betegségnek, mert önző magaeléssél csak saját kielégülésére törekszik és nem számít arra, hogy a passzív nőnél a kielégülés jóval később következik be, mint aktív partnerénél. Az asszonyok nagyrésze nem sokat gondolkodik, csak érzik a kielégületlenségét, különböző zavaraiik támadnak, idegesek lesznek, betegnek érzik magukat és szélséységükkel megrontják a házasság harmoniáját. Sokszor felkeresik az orvost, azonban itt is csak passzív tanácsot kapnak és sokszor az asszony zavaros előadása miatt az orvos nem is gondol erre a — sajnos — mindennapi jelenségre. Volt egy paciensem, aki szorongva bevallotta, hogy hároméves házassága alatt egyetlen egyszer sem élvezte az ölelést; tessék hasonló helyzetet elképzelni egy férfinél! Az asszony energiái más irányban keresnek kitörést: más férfiak érdeklik vagy ideges és beteg lesz, vagy a sport, olvasmány, színház után érdeklődik és itt újból táplálékot nyernek természetes vágyai; a férj egy szép napon arra ébred, hogy felesége frigid lett számára, vagy hálószobájában tetten éri egy másik férfivel. Mindkét következménynek a férj az oka, aki

szexszuális unintelligenciájában csak magával törődik és nem számol feleségével, aki szintén husból és vérből van alkotva és igényt tart azt élet örömeire. Sok esetben a „termékellenségnek” is ez a közvetlen oka. Pedig egy kis felvilágosítással, jóakarattal és számíttással egyszeriben segíteni tudunk az idejében felismert bajon és a terhes házasságtól boldog együttélés lesz.

Klári 24. Utófogamzásról, tultermékenyítésről akkor beszélünk, ha két pete nem egyszerre, hanem több egymásután végzett közösülés után termékenyül meg. Állatoknál ez nem ritka. Pl. a lókanca egyszerre szülhet csikót és öszvért. Az egyiket ló, a másikat számár nemzi. Ami az emlőállatoknál lehetséges, az embernél sincs kizárva. Ennek a feltevésnek látjuk bizonyítékát abban a kivételesen megtörtént esetben, hogy európai nő oly ikreket szült, melyek közül az egyik fehérbőrű volt, a másik néger. Itt is két apának kellett szerepelnie, kik egymásután termékenyítették meg a petéket. Nem szabad azonban szem előtt tévesztetnünk azt, hogy némely újszülött csak az anyához, a másik csak az apához hasonlít, így a fehér anya fehér utóda néger férfi gyermek is lehet. Tultermékenyítésről csak akkor beszélhetünk, ha az rövid egymásutánban történik, tehát egy és ugyanazon peteéréskor két vagy több pete termékenyült meg. Ha különböző peteérési időszakból eredő petékben történik fogamzás, utótermékenyítésről (utófogamzásról) van szó. Ez utóbbi esetben tehát már meglevő terhesség mellett történik újabb fogamzás. Ez csakis a terhesség igen korai időszakában lenne lehetséges, mert később a megduzzadt méhnyálkahártya a belső méhszájat elzárja, a fejlődő pete is szorosan odanyomul. A méh nyakcsatornájában keletkező nyálkacsap eldugaszolja a méhszájat, úgyhogy a harmadik hónapban már elképzelhetetlen az utófogamzás. Az utótermékenyítésre meg volna adva a lehetőség a méhen kívüli terhesség alkalmával. Ilyenkor a méh türes, újabb fogamzásra semmi akadály nincs, s így elképzelhető az a ritka eset, mikor egy nőben méhen

belüli és méhen kívüli terhesség van... Észleltek olyan ikerszülést, hol az első után két három hónap múlva született meg a másik ikermagzat. Az elsőnek megszületése után ugyanis a második több helyet nyer a méhben, ahol tovább fejlődik.

Viki. Egy fiu, aki szerelmes belém — írja maga — barátja útján megkérdezte, hogy van-e értelme annak, hogy hozzájárjon? Én afféle kitérő választ adtam. Azóta nem jelentkezik. Noha nem vagyok beléje szerelmes, ez bosszant, mert aki annyira hangoztatja a szerelmét, hogyan mondhat le ilyen könnyen?... Bizony kedves Viki, nem éünk már a középkorban, amikor a lovagok hűségét próbára lehetett tenni. A férfiakban nincsen már regényesség, nem értik meg, hogy a nőnek színes szavakra, regényes kis hazugságokra, szerelmi bizonyítékokra van szükségük. De azért egészen bizalmasan sugok magának valamit. Tudja, egy kicsit maga is a hibás. Mert hiszen, amint leveléből kitűnik, a maga részéről nem szívügyről, hanem csak hiuságról van szó. Ezért pedig nem szabad egy jóra való, komolyszándéku férfi nyugalmát feldulni. Ugyilátszik, ezt érezte meg az illető és ezért tartja magát távol.

Etonfrizura. A fiu eddig kétfetenként 15 kilométeres utat tett meg, csak hogy magát láthassa. De találkozásuk egyre lagymatagabb lett és legutóbb inkább egy versenyre ment el, mint a megbeszélrt találkozóra. Hát szerelem ez? — kérdi magácska... Nem szerelem. Mert szerelem esetén az illető ifjunak csak egyetlen ambíciója lenne, hogy minél gyakrabban fussa meg olimpiai világrekord alatt a 15 kilométert. Bár az is lehet, hogy nevezett ifjut is utólrte atlétáink balvégzete: letört a cél előtt. Egy kis baleset. A szív indiszpóziója.

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros

Károlyi József

uri fodrász, manikür
Timisoara, Belváros, Mercy
ucca 6.
Hajvágás hölgyek számára is.

TIMIȘOARA IV. Bonnáz utca 20

A legjobb német 100%-os beszélő-
filmek. — Kellemes nyári kerthe-
lyiség. — Helyárak: 10—35 leig.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gvár város, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhu'ám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyukszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

PODRÁTZY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

Könyvárjegyzék

Kató sorozat

három kötetben: Kató egy urilány története, Kató mint asszony és Kató válása. Utóbbi illusztrálva, mindhárom kemény diszkötésben, ára egy-egy kötetnek 100 lei. Külföldön a 3 kötet 400 lei.

Vera naplója

egy felszabadult szüz története, négy darab fénykép-illusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Bestiák

egy rabszolgakereskedő házában. Páratlanul érdekes és izgalmas erotikus regény, négy darab fényképpel ára 200 lei, külf. 250 lei.

Szinésznő emlékiratai

Nagy alakban, három színben nyomott művészi cimlappal, 9 darab teljesen a szöveghez hasonló tollrajzzal, az erotika legbizarabb írása. Ára 500 lei, külföldön 600 lei.

Hét szüzleány története

Bán-dornak egyik legsikerültebb könyve. Hét szüzleány őszinte vallomása. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Nőuralom

a Bán-dor könyvek egyik legújabb száma, ahol élénk színekkel van ecsetelve egy rakoncátlan ifju élete a nők uralma alatt; ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Káviár évfolyamok

1930 és 1931-ik esztendőből, kemény diszkötésben, hibátlan sorszámszerinti összeállításban. Egy-egy esztendő ára két nagy kötetben 500 lei, a két esztendő ára négy kötetben 800 lei.

Fenti könyvek megrendelhetők a Káviár könyvosztályánál, Timișoara, II. cím alatt **kizárólag** az összeg előzetes beküldése mellett. Külföldre utánvét mellett küldeni nem lehet, megrendelések esetén előzőleg közöljük, hogy a pénzt hol lehet lefizetni.

PÉLDÁTLAN

SIKERE

az újságírásnak!

Lapunk jövő heti, 45. száma

28 oldalon

színes címlappal, a szöveg közé nyomott több mint 30 drb szebbnél szebb fénykép és rajz illusztrációval jelenik meg!

A lap ára változatlan!!

Külön orvosi rész magyarázó képekkel. — Kérjük lapunk olvasóit, hogy a jövő heti 45-ik számot kísérik figyelemmel.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)